

GOIGS EN bansa del gloriós

BISBE Y CONFESSOR,
està situada en Sola-
SANT PERE

HONOR Y ALA- SANT MARTÍ

la capella del qual,
mal sufragánea de
DE VIANYA.

*Bisbe, sant, de gran valia
Sant Martí molt gloriós:
Als devots que 'n Vos confian
donau los vostre socs.*

Fóreu fill de pare noble
crehent la gentilitat,
entre los romans honrats
fou Capitá del gran Poble:
voita lo vostre pare
per tot lo segisseu vos: &c.

Fou la vostra natalisia
en lo regne de Ungria,
en lo lloch de Sebaria
poble de molta milisia:
als deu anys de vostra vida
deixareu los Idols vos. &c.

Al temps del Emperador
Constancio anomenát
per totas parts feu cridar
que los fills dels vells soldats
acudissen á la guerra,
hont fóreu anomenát vos. &c.

Per cumplir lo manament
que Dèu tenia ordenát
vos anàreu á la Iglesia
lo Baptisme heu demanát:
tres anys servireu la guerra
com á soldat valerós. &c.

Lo socorro que 'us donavan
per rabó de la milisia,
la mitat lo repartiau
ab los pobres, sens dolícia:
tant solsament vos deixavau
un poch per sustentar vos. &c.

Quant passareu de camí
per la ciutat de Amiens,
trobareu un pobre nú,
al mitj del cor del ivern:
de vostra capa tallareu
la mitat li dareu vos. &c.

Los que allí estahan presents
tots se rigueren de vos,
vehentvos ab mitja capa
essent lo temps tant rigorós:
los deixavau tots confusos
predicantlos la fé vos. &c.

Quant vingué la mitja nit,
mentres que dormiau vos
apagué Jesu-Christ
resplandent y gloriós,
ab la mitat de la capa,
per amor d' ell dáreu vos. &c.

Vos restàreu molt alegre
sentint á Christo parlar,
y als Angels d' esta manera,
que 'us volian premiar;
puig per amor á Deu dáreu
lo vestit al pobre vos. &c.

Per medí de unas paus,
que hi hagué en aquella terra,
haventla servit cinch anys,
deixàreu la cruel guerra:
tornánvon en vostre casa
renunciant lo mon vos. &c.

Los capitants y soldats,
vos digueren grans pesars,
puig que deixàreu la guerra
vos tractaren de cobarti:

y vos no sent cabal d' ells
deixàreu los llurs errors. &c.

Gran fou la vostra virtut
quant predicàreu la Fé,
de Jesu-Christ nostre bé
devant lo poble perdút:
vostre mare convertireu
dantli lo Baptisme vos. &c.

Gran amich de Sant Hilari
foreu molt temps junts los dos
predicant á vostre pare
que deixás los grans errors;
mes tres morts ressuscitareu
agrahint lo poble á vos. &c.

Vostra fama ja volaba
per tota diversa part
en Turon terra de Fransa
per bisbe vos han demanát:
mes per mes que fes lo poble
no hi voliau anar vos. &c.

Curáu coixos y tullits,
febrosos y altres mals,
y ressuscitau los morts
que 'us venen ab juntas mans;
y de totas malalties
tots troban remey en vos. &c.

TORNADA.

*Puig al Cel sou coronát
hont gosáu lo etern re-ós:
deslliuraunos de tots mals
Sant Martí molt gloriós.*

Ÿ. *Ora pronobis Beate Martine.*

Ÿ. *Ut digni efficiamur promissionibus Christi.*

OREMUS.

*Deus qui conspicis, quia ex nulla nostra virtute subsistimus: concede propitius, ut inter-
cessione Beati Martini Confessoris tui, ad que Pontificis, contra omnia adversa muniamur.
Per Christum Dominum nostrum. Ÿ. Amen.*

Olot.—Imprempta y llibreria de Joan Bonet, carrer Major, núm. 3.

PENYA GATS DE SANT MIQUEL

Mostra Garrotxa 20

Original 280 x 193

2008

SANT MARTÍ DE SOLAMAL

“Els goigs,..., són un testimoni de la geografia, els costums, la història i la religiositat dels pobles. Desxifrar i aprofundir sobre el contingut en cada un dels de la Vall de Bianya, obligaria a omplir encara moltes pàgines.”

“La tradició, ja perduda, del Roser del veïnat de Sant Martí de Solamal o de Bianya, incloïa també una part folklòrica digna de ressaltar. Després de l'Ofici del dia, els dos Majorals ballaven una tímida dansa en la qual s'abstenien de participar les dues respectives Majorales, companyes obligades del càrrec. Els pabordes, per altra part, després de dinar a casa de les pabordesses, sortien a fer el llevat de taula per a tota la població d'aquells indrets, i a la tarda, acompanyats dels Majorals i Majorales, sortien a ballar tots plegats una contradansa amb la qual donaven simbòlica possessió dels càrrecs als nous administradors de la Confraria del Roser.

Era costum, en aquell dia, que les majorales fessin fer dos tortells, els quals eren guarnits, pel forner, amb figures, animals, flors i roses. Eren fabricats en bona pasta i un cop acabat el treball artesà, els tortells eren embolcallats o adornats amb grossos llaços de seda. Durant aquell dia les dues primeres sardanes que es ballaven estaven dedicades a la majordona, en prova de reconeixement a l'ajuda que aquesta havia prestat a les Majorales en la decoració de l'altar de Nostra Senyora, més d'altres feines pròpies del culte. Aquestes dues sardanes eren conegudes per “*Sardanes de la Majordona*” degut a que en un principi aquesta les havia ballades tot ocupant-ne un lloc preferent dins la rotllana, fins i tot, essent l'única dona que hi prenia part. La preferència també era assolida quan arribava l'hora de ballar el contrapàs amb el qual es finien les sardanes.

Sobre els goigs de la Mare de Déu del Roser res podem aportar de singular com no sigui el caràcter general estès per tot Catalunya. Qui més qui menys haurà sentit la lenta i rebuscada melodia de:

*“Vostres goigs amb gran plaer
cantarem Verge Maria.
Puix la vostra senyoria
és la Verge del Roser.”*

MURLÀ i GIRALT, Josep, *GOIGS, COSTUMS I TRADICIONS DE LA VALL DE BIANYA*,
obra guanyadora del Premi Matilde de Balle (XI Premis Ciutat d'Olot),
Aubert Impressor, Olot, 1978, pp 67-68.